

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Időtálló szabályozás**(feltáró vélemény)**

(2016/C 487/07)

Előadó: **Christian MOOS**Társelőadó: **Denis MEYNENT**

Felkérés:	Szlovák elnökség, 14/03/2016
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke
Illetékes szekció:	„Időtálló szabályozás” albizottság
Elfogadás az albizottságban:	07/09/2016
Elfogadás a plenáris ülésen:	21/09/2016
Plenáris ülés száma:	519.
A szavazás eredménye:	213/2/5
(mellette/ellene/tartózkodott)	

1. Következtetések és ajánlások

1.1. A szlovák elnökség az EGSZB véleményét kérte az „időtálló szabályozásról”. Ez az új koncepció egyike annak a sor konkrét felkérésnek, amelyeket az Európai Bizottsághoz és a társjogalkotókhoz intézett azzal a céllal, hogy a jogalkotás jobban megfeleljen például az EU versenyképességének, illetve hogy jobban szem előtt tartsa a kkv-k és a mikrovállalkozások sajátosságait. Ezekről a szempontokról az EGSZB már több ízben kifejtette nézeteit.

1.2. Az EGSZB megállapítja, hogy történtek erőfeszítések az európai jogalkotás minőségének javítására, és hogy azok intenzitását fokozni kell.

1.3. Az EGSZB úgy véli, hogy a megfelelő minőségű, egyszerű, érthető és következetes jogalkotás olyan „lényeges integrációs tényező, amely nem jelent csökkentendő terhet vagy költséget”. Elengedhetetlen ahhoz, hogy fenntartható gazdasági növekedést idézzünk elő, ösztönözzük az innovációt, a vállalkozások – köztük a kkv-k – versenyképességét, illetve színvonalas munkahelyeket teremtsünk.

1.4. A 2. fejezetben leírt „innováció elve” szintén a REFIT program logikáját követi. Az EGSZB emlékeztet „a jogalkotás minőségének javítása” program már meghatározott és alkalmazott elveire, és hangsúlyozza, hogy ezt az elvet nem lehet azok elé helyezni: okosan és körültekintően kell alkalmazni, különösen a szociális védelem és a környezetvédelem, az egészségügy, valamint a fogyasztóvédelem területén.

1.5. Az EGSZB azt javasolja, hogy a bevált gyakorlatok cseréje révén folytassák az „innováció elve” által kínált lehetőség vizsgálatát.

1.6. Az innováció Európa fenntartható növekedésének egyik feltétele. Innovációbarát szabályozási keretre van tehát szükség, jóllehet az innováció és a szabályozási keret közötti kapcsolat nem egyszerű. A jogalkotási rendelkezéseken kívül olyan intézkedéseket is kell hozni, amelyek célja az innováció ösztönzése és fejlesztése (adminisztratív és adóügyi intézkedések, beruházási terv stb.).

1.7. Az európai jogalkotásnak mindig olyan jogi keret létrehozására kell irányulnia, amely lehetővé teszi a vállalkozások és a polgárok számára, hogy élvezzék a belső piac kínálta előnyöket és elkerüljék a szükségtelen adminisztratív terheket. Az európai jogalkotás akkor időtálló, ha proaktív és előrelátó; az EGSZB az olyan jogalkotást részesíti előnyben, amely képes az alkalmazkodásra. Úgy véli, hogy az időtálló szabályozásnak a közösségi módszeren kell alapulnia.

1.8. Mindenképpen el kell kerülni a szabályozásból fakadó fölösleges költségeket. A szabályozással járó költségeknek arányban kell állniuk a belőlük fakadó előnyökkel.

1.9. Az EGSZB-nek meggyőződése, hogy minden jogszabálynak nyilvános politikai egyeztetések eredményeként kell megszületnie. Ennek kapcsán nagyon jelentős szerepe van a civil társadalomnak és a szociális partnereknek, ezért megfelelő keretet kell biztosítani az olyan színvonalas szociális és civil párbeszéd garantálásához, amelynek során megfelelőképpen figyelembe veszik a kifejtett álláspontokat.

1.10. Az EGSZB megjegyzi, hogy a vállalkozások és a polgárok igényeinek kielégítése érdekében nem csupán a jogszabályok tartalmának, hanem a jogalkotási folyamatnak is időtállóknak kell lennie.

1.11. Az „időtálló szabályozásnak” céljai tekintetében szilárdnak és a Szerződésekben foglalt célkitűzéseknek mindig megfelelőnek, a nemzeti jogba való átültetése tekintetében pedig rugalmasnak kell lennie. Az ilyen szabályozás nem határozza meg a részleteket, csupán létrehoz egy keretet, amelyet a szociális partnerek és a civil társadalom reprezentatív szervezeteinek meghallgatása után és álláspontjukat kellően figyelembe véve, megfelelő időben és módon át kell ültetni a nemzeti szintre. A hatályvesztésre vonatkozó rendelkezések („sunset clauses”) alkalmazását érdemes tovább vizsgálni.

1.12. Az EGSZB támogatja, hogy pontosítsák a szubszidiaritás és az arányosság elvét, amelyet a jogalkotási kezdeményezések ellenzői időnként anélkül használnak fel érvként, hogy indoklásuk kellően megalapozott lenne.

1.13. A civil társadalomnak kell visszajelzést adnia arról, hogy a szabályozás időtálló-e. Az EGSZB jó pozícióban van ahhoz, hogy közvetítő szerepet töltsön be a jogalkotó, a civil társadalmi szervezetek és a szociális partnerek között.

1.14. Az EGSZB hangsúlyozza a nemzeti és európai szintű hatásvizsgálatok, köztük a kkv-teszt jelentőségét, amelyeket minden jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezés kapcsán el kell végezni, hogy a politikai döntéseket megalapozottan, konkrét tények alapján hozzák meg. A hatásvizsgálatok segítik a politikai döntéshozatalt, ám nem helyettesítik azt.

1.15. Az EGSZB kéri, hogy konzultáljanak vele, amikor az Európai Bizottság, a Parlament és a Tanács valamely jogalkotási javaslat visszavonásáról állapodik meg, mert fontos felmérni e lépések anyagi és nem anyagi jellegű következményeit.

1.16. Az EGSZB szerint a Tanácsnak átláthatóbbnak kell lennie, és a Szerződések jövőbeli reformjának meg kell kísérelnie javítani a tanácsi határozatok következetességén. A Parlament jogait meg kell erősíteni.

1.17. Az EGSZB úgy véli, hogy egyre nagyobb mértékben ki kell aknázni a megerősített együttműködés kínálta lehetőségeket, miközben biztosítani kell, hogy ez ne gyengítse az intézményeket.

1.18. Az EGSZB hangsúlyozza a konzultációs folyamatokban való részvételének fontosságát; e folyamatoknak párhuzamosan kell haladniuk a GMU elmélyítésével. Az Európai Parlamentet – és a konzultatív szerveket is – jobban be kellene vonni az európai szemeszter ciklusába.

1.19. Az EGSZB kizárólag sürgős esetekben támogatja, hogy a háromoldalú egyeztetés keretében felgyorsított jogalkotási eljárást alkalmazzanak.

2. Általános megjegyzések

2.1. A szlovák elnökség felkérte az EGSZB-t, hogy fejtse ki álláspontját az időtálló szabályozással kapcsolatban, és vizsgálja meg, hogyan tudja az Európai Unió úgy javítani a jogalkotási eljárást, hogy az megfeleljen a gazdasági és társadalmi igényeknek a mai gyorsan változó időkben. Az elnökség arra a kérdésre szeretne választ kapni, hogy miként lehet a vállalkozásokat terhelő szabályozási költségeket észszerű szinten tartani a Szerződések célkitűzéseinek tiszteletben tartása mellett.

2.2. Az európai jogalkotás akkor időtálló, ha proaktív, előrelátó és maximális egyértelműséget és jogbiztonságot nyújt. Az EGSZB ennek megfelelően az olyan jogalkotást támogatja, amely képes az alkalmazkodásra és egyúttal előrelátó is tud lenni.

2.3. Szabályokra is szükség van, ha azt szeretnénk, hogy a Szerződések politikai célkitűzései teljesüljenek. Az Európai Unió egy szociális piacgazdaság, és egyes szabályok költségekkel járnak a vállalkozások számára, többek között a munkahelyi biztonság és egészségvédelem területén. A társadalmi békét Európában a gazdasági és a társadalmi célkitűzések közötti egyensúly tudja biztosítani. Az időtálló szabályozásnak tiszteletben kell tartania ezt az egyensúlyt és elő kell mozdítania a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.

2.4. Az EGSZB támogatja és kiemeli, hogy az európai jogalkotás legitimitását a jogalkotás minőségének javításával kell megerősíteni, ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy az időtállóság fogalmának megértése nem vezethet a jogalkotási folyamat politikamentessé tételéhez. Úgy véli, hogy minden jogszabálynak politikai egyeztetések eredményeként kell megszületnie. Ennek kapcsán figyelembe kell venni a civil társadalom és a szociális partnerek által a szociális párbeszédben betöltött kiemelkedő szerepet.

2.5. Az európai jogalkotás akkor időtálló, ha a polgárok legitimnek tartják. Képviselaten, konszenzuson és részvételen kell alapulnia, és képesnek kell lennie arra, hogy eredményeket mutasson fel vagy megoldásokat kínáljon valamely közösségi probléma kapcsán.

2.6. Az EGSZB úgy véli, hogy az európai jogalkotási eljárást felül kellene vizsgálni a Lisszaboni Szerződés, illetve szükség esetén egy új szerződés keretében, annak érdekében, hogy az európai politikák jobb eredményeket érjenek el. Az EGSZB az időtálló szabályozásnak pontosan ezt az aspektusát – a minőségét, legitimitását, átláthatóságát és inkluzív jellegét – kívánja hangsúlyozni.

2.7. Az EGSZB megjegyzi, hogy a vállalkozások és a polgárok igényeinek kielégítése érdekében nem csupán a jogszabályok tartalmának, hanem a jogalkotási folyamatnak is időtállónak kell lennie. Más szóval az európai szintű demokrácia kérdéséről van szó.

2.8. A választott tisztviselők politikai szándéka és döntése ezért meghatározó. Minden szabályozást lehet abból a szempontból elemezni, hogy milyen mértékben képes a politikai szándékot a gyakorlatba átültetni, illetve demokratikus minősége alapján értékelni. Az EGSZB éppen ezért azt javasolja, hogy ne csupán a szabályozások tartalmát, hanem a jogalkotási folyamatot is vizsgálják meg.

2.9. Az „időtálló szabályozás” új koncepciója a szabályozás javítására irányuló egyéb kezdeményezésekhez is kapcsolódik. Az EGSZB már több ízben kifejtette álláspontját véleményeiben ⁽¹⁾ a jogalkotás javítására irányuló programmal és a REFIT programmal ⁽²⁾ kapcsolatban. Emlékeztet a proaktív jogalkotási megközelítésről szóló véleményére ⁽³⁾ is.

2.10. A 2016. január és 2017. június közötti elnökségi trió (Hollandia, Szlovákia, Málta) fő prioritásait a jogalkotás minőségének javításáról szóló program és a REFIT végrehajtása képezi; ez utóbbit az Európai Bizottság 2012-ben indította el a hatályban lévő jogszabályi rendelkezések adminisztratív terheinek mérése és adott esetben azok megszüntetése céljából. Egyértelmű, hogy az időtálló szabályozás elképzelése e programok részét képezi.

2.11. Az EGSZB megállapítja, hogy történtek erőfeszítések az európai jogalkotás minőségének javítására, és hangsúlyozza, hogy azok intenzitását fokozni kell. Az EGSZB tudomásul veszi az Európai Bizottság 2015. május 19-i közleményét ⁽⁴⁾ és a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodást ⁽⁵⁾. Megemlíti azonban, hogy ez utóbbi kidolgozásában nem vehetett részt.

2.12. Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság, a Parlament és a Tanács által garantált minőségi, egyszerű, érthető és következetes jogalkotás elengedhetetlen feltétele a fenntartható gazdasági növekedés megteremtésének, az innováció ösztönzésének, a vállalkozások – köztük a kkv-k és a mikrovállalkozások – versenyképessége fokozásának, valamint a minőségi munkahelyek teremtésének. Ezenkívül fontos teljes körűen és minden területen végrehajtani a *kisvállalkozói intézkedéscsomagot*.

2.13. Az uniós szabályozás „lényeges integrációs tényező, amely nem jelent csökkentendő terhet vagy költséget. Éppen ellenkezőleg: amennyiben arányos, valamennyi uniós szereplő és polgár számára fontos záloga a védelemnek, a támogatásnak és a jogbiztonságnak” ⁽⁶⁾.

2.14. Az EGSZB emlékeztet a már meghatározott elvek fontosságára a megfelelő jogalkotás biztosítása szempontjából. Többek között az időben és megfelelően történő végrehajtás, a szubszidiaritás és az arányosság elvéről, az elővigyázatosság, a kiszámíthatóság elvéről, a „gondolkozz először kicsiben” elvről, a versenyképesség külső dimenziójáról és a belső piaci tesztéről van szó.

2.15. Úgy tűnik, hogy a jogalkotás egy új aspektusa, az innováció elve most elsődleges jelentőségre tesz szert a Tanács számára. Ez az elv – amely megköveteli, hogy a jogszabályok kidolgozásának és felülvizsgálatának során figyelembe vegyék a kutatásra és az innovációra gyakorolt hatásokat – egyike a műszaki, technológiai és tudományos téren készülő európai bizottsági jogalkotási javaslatok értékelését lehetővé tevő számos kritériumnak. Alkalmazása során azonban okosan és körültekintően kell eljárni, különösen a szociális védelem és a környezetvédelem, az egészségügy, valamint a fogyasztóvédelem területén.

⁽¹⁾ Az EGSZB véleményei és tájékoztató jelentései.

⁽²⁾ HL C 230., 2015.7.14., 66. o. és HL C 303., 2016.8.19., 45. o.

⁽³⁾ HL C 175., 2009.7.28., 26. o.

⁽⁴⁾ „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” – COM(2015) 215 final.

⁽⁵⁾ „A jogalkotás minőségének javítása” – HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 303., 2016.8.19., 45. o.;

2.16. Az EU Versenyképességi Tanácsának következtetéseiből ⁽⁷⁾ az derül ki, hogy „az innovációs elvet kell alkalmazni, ami azzal jár, hogy az összes szakpolitikai területen a jogszabályok kidolgozásának és felülvizsgálatának folyamatában figyelembe kell venni a kutatásra és az innovációra gyakorolt hatást.” Ez megmutatkozik a szlovák elnökség kérésében is, valamint a CEPS ⁽⁸⁾ egy nemrégiben közzétett tanulmányában, amely szerint a túl szigorú szabályok gátolhatják a beruházásokat és az innovációt. Ez az értelmezés összhangban van a REFIT program logikájával.

2.17. Az EGSZB úgy véli, hogy az új elv alkalmazását előzetesen meg kell határozni és gondosan körül kell írni.

2.18. Az EGSZB szerint az innováció elvének ugyanolyan súlyt kell kapnia, mint a 2.14. pontban felsorolt és az Európai Bizottság által a jogalkotási javaslatok hatásának elemzésekor használt többi kritériumnak. Meg kell tehát találni az egyensúlyt az innováció elve és a többi kritérium között, és biztosítani kell, hogy ez az elv ne essen nagyobb súllyal latba.

2.19. Az EGSZB azt javasolja a szlovák elnökségnek, hogy – a bevált gyakorlatok cseréje révén – folytassa az innováció elve által kínált lehetőségek vizsgálatát. Az EGSZB azt kéri, hogy az Európai Bizottság ennek alapján vegye számba az új elv által kínált lehetőségeket és kifejtett hatásokat.

2.20. Az európai jogalkotásnak mindig arra kell irányulnia, hogy létrehozza azt a jogi keretet, ami lehetővé teszi a vállalkozások és a polgárok számára, hogy élvezzék a belső piac kínálta előnyöket és szabadságokat – vagyis előmozdítsa az Európán belüli innovatív törekvéseket. Ide tartozik a szükségtelen adminisztratív terhek kiküszöbölése, valamint az, hogy a rosszul kidolgozott, elavult és nehézkes szabályokat felül kell vizsgálni vagy el kell törölni.

2.21. Az EGSZB úgy véli, hogy a szabályozással járó költségeknek arányban kell állniuk a belőlük fakadó előnyökkel. A szükségtelen adminisztratív költségeket és terheket a vállalkozások, a polgárok és a szabályozás végrehajtásáért felelős szervek érdekében el kell kerülni. Fontos, hogy az adott szabályozásból származó nettó haszon és hozzáadott érték magasabb legyen, mint a vállalkozásokat és a társadalom egészét terhelő költségek.

3. Az időtálló szabályozásra irányuló előremutató javaslatok

3.1. Az EGSZB ragaszkodik ahhoz, hogy az „időtálló szabályozás” fogalmát pontosabban meg kell határozni. Annak tiszteletben kell tartania az Európai Uniónak a Lisszaboni Szerződés 1. és 2. cikkében foglalt értékeit és célkitűzéseit. Ennek megfelelően az innováció elvének – amely a szlovák elnökség egyik prioritása ⁽⁹⁾ és ezáltal szorosan kapcsolódik az időtálló szabályozás új koncepciójához – felelősségteljesnek kell lennie.

3.2. Az innováció Európa fenntartható növekedésének egyik feltétele. Minden szabályozásnak – legyen szó akár európai, akár nemzeti szintű szabályozásról – el kell kerülnie, hogy a vállalkozásokra – különösen a kevés forrással rendelkező kkv-kra – szükségtelen terhek nehezedjenek. Az innováció és a versenyképesség jelenti az európai szociális piacgazdaság sikerének alapját. Az innovációhoz színvonalas szabályozási keretre van szükség. A szabályozás és az innováció közötti kölcsönhatás összetett, és azt nem lehet kizárólag mennyiségi szempontból megítélni, azt vizsgálva, hogy több vagy kevesebb jogszabályi intézkedés van-e ⁽¹⁰⁾.

3.3. Az EGSZB úgy véli, hogy a hatályvesztésre vonatkozó rendelkezések („sunset clauses”) alkalmazását az európai jogalkotási folyamatban – a jövőbeni bürokratikus akadályok kiküszöbölése érdekében – érdemes tovább elemezni.

3.4. Az időtálló szabályozásnak célját tekintve szilárdnak, a nemzeti jogba való átültetését tekintve rugalmasnak kell lennie: minden esetben összhangban kell állnia a Szerződések célkitűzéseivel, és meg kell felelnie a fentiekben felvázolt elveknek. Az ilyen szabályozás nem határozza meg a részleteket, csupán kialakít egy keretet, amelyet – adott esetben – kiegészíthetnek akár nem jogi eszközök, akár a nemzeti szabályozók, szociális partnerek vagy önszabályozási rendszerek – ez utóbbiak mindig a megfelelő szintű jogalkotó ellenőrzése alatt.

3.5. Az EGSZB támogatja a szubszidiaritás és az arányosság elvének pontosítását. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása, jobban mondva, a hatáskörök felosztása alapvető fontosságú az Európai Unió közös jogi térségként való megfelelő működéséhez. Mindazonáltal e két elvet a jogalkotási kezdeményezések ellenzői időnként anélkül használják fel érveként, hogy indokolásuk kellően megalapozott lenne. Pontosítani kell a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazását meghatározó kritériumokat. Az európai uniós jogi térségnek egységesnek és feloszthatatlannak kell lennie.

⁽⁷⁾ Az EU Versenyképességi Tanácsának 2016. május 26-i következtetései (2. pont): http://www.consilium.europa.eu/register/hu/content/out/?&typ=ENTRY&i=ADV&DOC_ID=ST-9580-2016-INIT

⁽⁸⁾ Az Európai Politikai Tanulmányok Központja (CEPS) egy brüsszeli székhelyű munkacsoport.

⁽⁹⁾ <http://www.eu2016.sk/data/documents/presidency-programme-fra-nahlad2.pdf>

⁽¹⁰⁾ „Better regulations for innovation-driven investment at EU level” (Megfelelőbb szabályozás az innovációvezérelt beruházásokért európai szinten), európai bizottsági szolgálati munkadokumentum: https://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/innovrefit_staff_working_document.pdf

3.6. Az EGSZB szerint a jogalkotás minőségének javítása érdekében először az európai szintű jogalkotási eljárást kell megvizsgálni. Számos olyan kezdeményezés van, amelyek célja a jogalkotási eljárás javítása, az eszközöket illetően azonban a folyamatban érdekelt felek nem értenek egyet. Az EGSZB utal az Európai Bizottságnak azokra az iránymutatásaira, amelyeket a jogalkotás minőségének javítására irányuló program (2015. május 19.), az intézményközi megállapodás (2015–16. december, 2016. április), a Brok-Bresso-jelentés (2016. február), a Hübner-jelentés (2016. március), a Giegold-jelentés (2016. május vége), valamint különösen a *kisvállalkozói intézkedéscsomag* (2011. február) tartalmaz. Felhívja továbbá a figyelmet a kormányok és a tagállami parlamentek javaslataira, az olyan kezdeményezésekre, mint a Nemzetközi Európa Mozgalom és az Európai Föderalisták, valamint a kutatóintézetek és munkacsoportok hozzájárulásaira.

3.7. A szervezett civil társadalomnak meghatározó szerepe van az európai közvélemény alakításában. Európának egységesebb közvéleményre van szüksége, amely rezonál az időtálló európai szabályozásra. Az európai szervezett civil társadalom képviselői szerveként az EGSZB hatékonyan hozzá tud járulni a civil társadalom különböző szereplői közötti konszenzus előmozdításához az összes szinten, valamint a tagállamokban is. Pontosabban fontos közvetítő szerepet tölt be a jogalkotó, a civil társadalmi szervezetek és a szociális partnerek között.

3.8. Az EGSZB tisztában van a hatásvizsgálatok – különösen a kkv-k szempontjából betöltött – jelentőségével. Azokat figyelembe kell venni a jogalkotási folyamatban, ám nem léphetnek a politikai folyamat helyébe.

3.9. A nehezen érthető vagy nehezen alkalmazható jogszabályok egyszerűsítése vagy a feleslegessé vált szabályozások megszüntetése hasznosnak bizonyulhat a polgárok és a gazdasági szereplők szempontjából is, ami hozzájárul a növekedést és a minőségi munkahelyek teremtését előmozdító környezet („ösztönző környezet”) kialakulásához. Az EGSZB mindazonáltal kéri, hogy konzultáljanak vele, amikor az Európai Bizottság, a Parlament és a Tanács valamely jogalkotási javaslat visszavonásáról állapodik meg. E tekintetben fontos e lépések anyagi és nem anyagi következményeinek az értékelése, valamint az EGSZB tájékoztatása.

3.10. A Lisszaboni Szerződés célja, hogy megerősítse az Európai Parlament szerepét és a közösségi módszert. A válság kialakulásakor az Európai Tanács lett az európai intézményi rendszer sarokköve. Az EGSZB úgy véli, hogy ezt a tendenciát korrigálni kell. Az időtálló európai szabályozásnak a közösségi módszeren kell alapulnia.

3.11. A tanácsi formációk minősített többséggel határozatot hozó üléseinek nyilvánosnak kellene lenniük a nagyobb átláthatóság és demokrácia érdekében. A tanácsi határozatokat alapszabályként minősített többséggel kellene elfogadni. Ezenkívül az EGSZB úgy véli, hogy a Szerződések jövőbeni reformjának meg kellene kísérelnie javítani a tanácsi határozatok következtetességén; a tanácsi formációk ugyanis egymásnak ellentmondó politikát folytatnak, ami egyértelmű következményekkel jár a jogalkotás minőségére nézve.

3.12. Az Európai Parlament jogkörének – a Szerződésekben előírt és a gyakorlatba át nem ültetett – kiterjesztését a lehető legrövidebb időn belül végre kell hajtani. A Lisszaboni Szerződés által bevezetett korlátozott kezdeményezési jogot (EUMSZ 225. cikke) tehát fokozottabb mértékben kell alkalmazni, a Szerződés feltételeinek megfelelően. Az Európai Bizottság általi elutasítást kizárólag formai okok indokolhatják, különösen az, ha a hatáskör alapja nem megfelelő.

3.13. Az integráció ütemében jelentkező különbségek már régóta fennállnak az Európai Unióban, és – tekintettel a tagállamok számára – a jövőben is elkerülhetetlenek. E tekintetben az EGSZB szerint fokozott mértékben ki kell aknázni a megerősített együttműködés kínálta lehetőségeket. Ugyanakkor nem szabad hagyni, hogy az uniós intézményeket az európai integrációs tervek változó geometriája meggyengítse. A megerősített együttműködésnek a minősített többség alapján kellene működnie.

3.14. Az EGSZB támogatja az Európai Parlamentnek a gazdasági és monetáris unió (GMU) „*hatékony és demokratikus gazdasági kormány*” történő átalakítására vonatkozó kérését, és továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy részt vegyen a konzultációs folyamatokban, amelyeknek párhuzamosan kell haladniuk a GMU ilyen irányú elmélyítésével, amennyiben be kívánjuk vonni abba a civil társadalmat.

3.15. Az EGSZB úgy véli, hogy a háromoldalú egyeztetés keretében felgyorsított jogalkotási eljárást kizárólag vészhelyzetben szabadna alkalmazni, ami egyébként megfelel a szerződés előírásainak is. Az európai parlamenti bizottságok üléseivel szemben a háromoldalú ülések se nem átláthatóak, se nem hozzáférhetőek. A jogalkotási eljárás egyetlen olvasatra való korlátozása a civil társadalom részvételének korlátozásához vezet.

3.16. Az EGSZB úgy véli, hogy a pénzügyi válság és az euro válságának kirobbanását követően bevezetett eszközöket és eljárásokat megfelelőbb módon kell integrálni az európai jogalkotási keretbe. Az Európai Parlamentet, valamint az olyan szerveket, mint a Régiók Európai Bizottsága (RB) és az EGSZB is fokozottabban be kell vonni az európai szemeszter ciklusába. Az európai stabilitási mechanizmust hozzá kell kapcsolni az Európai Unió jogalkotási keretéhez.

3.17. Ami pedig a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat illeti, az Európai Bizottságnak fokozottabb átláthatóságra kell törekednie döntéshozatala során (lásd az EUMSZ 290. cikkét). Az EGSZB ezt már számos alkalommal hangsúlyozta.

Kelt Brüsszelben, 2016. szeptember 21-én.

*az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke*
Georges DASSIS
